

maatte bortfalde. Det er i og for sig ubestemt og i hvert Tilfælde utilstrækkelig oplyst, at Opmaalet ved Bestemmelsen i Forordningen af 10de Januar 1698 skulde være motiveret af Hensynet til Kornets Svind. At det i og for sig ikke er sikkert, har jeg tidligere bemærket, heller ikke oplyste det ærede Medlem Noget i den Retning, og det blev heller ikke begrundet ved den omtalte Forhandling i Landsstinget. Ingen af Thingets Jurister deltog i den, og det var derhos en given Sag, at Paragrafen vilde blive forkastet; det var derfor temmelig lidet væsentligt, hvad der den Gang fremkom. Hvilken Anskuelse man end har, kan man, som sagt, voligt vedtage mit **Wendingsforslag**, selv om det skulde forholde sig rigtigt, at Opmaalet bortfalder som en umiddelbar Konsekvens af Konverteringen til Penge. Det vil heller ikke, som det ærede Medlem sagde, føre til en Række Processer; det vil i det Højeste føre til en enkelt Proces, og ved denne enkelte Proces vil overhovedet Spørgsmaalet kunne finde sin Afgjørelse. Hvis de Herrer ville have et praktisk Resultat af deres Forslag, bliver det nødvendigt at indfætte en saadan Bestemmelse, som jeg har tilladt mig at foreslaa. En anden Sag er det, naar de Herrer blot ville have en Vedtagelse her i Thinget og finde, at det er tilstrækkelig fyldestgørende for deres Anskuelser.

Indenrigsministeren (Seel): Af de **Wendingsforslag**, der ere stillede af det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkreds (Nasmussen), har jeg ligesom den sidste ærede Taler nogen Sympathi for § 1, fordi den lover en endelig Løsning af dette i sig selv noget forviklede Spørgsmaal. Jeg foretrækker det selvfølger og ogsaa for, at det kun staar den ene af de paagældende Parter frit for at forlange en Afsløsning af Forholdet, imedens den anden ikke har samme Ret; men dermed er ogsaa min Sympathi for **Wendingsforslagene** udtømt. Jeg kan ikke gaa ind paa Rester og beklager ikke at kunne fyldestgøre den Tillid, det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Gviid) havde til mig, at jeg paa dette Punkt skulde kunne gaa ind paa en særegen Kapitelstart, nemlig Herredskapitelstart. Det kan jeg nemlig lige saa lidt gaa ind paa som paa de øvrige Bestemmelser i **Wendingsforslaget**. Jeg tror ikke, det er til nogen Nytte at forlænge Diskussionen om dette Emne her i Thinget. Min Stilling til Sagen er, som jeg tør antage, fra tidligere Tid bekendt, og jeg tror ikke, nogen længer Drøftelse eller Behandling vil føre til, at de forskjellige Meininger høre sig til hverandre. Jeg kan i alt Væsentligt slutte mig til, hvad der er udtalt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Nimestad), og dem, der virkelig ønske at gennemføre Loven og at faae et Resultat frem, kan

jeg ikke Andet end tilraade at stemme for hans **Wendingsforslag**.

Nasmussen: Jeg skal endnu tillade mig at gjøre nogle Bemærkninger i Anledning af, hvad der er udtalt fra flere Sider, siden jeg første Gang havde Ordet. Jeg skal først i Anledning af den høitærede Ministers Udtalelse bemærke, at man altsaa heller ikke denne Gang kan vente at faae dette Lovforslag gennemført paa den Maade, som jeg har antydet, og som jeg tror vil være den rigtigste og retfærdigste. Den høitærede Minister kunde gaa ind paa mit Forslags § 1, men de øvrige Paragrafer kunde han ikke gaa ind paa. Jeg kan ikke Andet end beklage, at den høitærede Minister staar saa fast paa det Standpunkt. Jeg tror, at man ved at vedtage dette Lovforslag ikke vil komme til at gjøre Uret til nogen af Siderne, og det er derfor, at jeg har stillet mit Forslag saaledes, som jeg har gjort det. Som bekendt, er det jo ikke noget nyt Forslag, men et Forslag, der er tiltraadt af mange Medlemmer i tidligere Udvalg. Navnlig i det første Aar var dette Forslag tiltraadt af 9 Medlemmer af det nedsatte Udvalg, der bestod af 11 Medlemmer. — Jeg skal nu tillade mig at sige et Par Ord til det ærede Medlem, som er Drøftør for Forslagsstillerne (S. Holm). Han kunde heller ikke slutte sig til min § 1, idet han mente, at det kun var Tiendeyderen, som kunde have den Ret, i alt Fald fortrinnsvis. Jeg har imidlertid stillet Forslaget, som det er, fordi jeg tror, at dette vilde være for ensidigt, og tillige vilde føre til, at Afsløsningen maaske ikke kunde gaa saa raff frem, som man kunde ønske. Hvis det beroede paa Tiendeyderne alene at bestemme, om de vilde have Tienden afløst eller ikke, kan der jo være mange, som maaske ikke byrd sig om at faae denne Afsløsning, og det kunde være en Gæne for Tiendeeierne, dersom Nogle fik i Sinde at afløse, men de fleste maaske ikke, og navnlig, hvis de skulde afløse efter denne Lov, saaledes som Forslagsstillerne have foreslaaet. Det ærede Medlem gif navnlig stærkt imod min § 2 og især mod Præansættelsen efter Herredskinddelingerne. Det er nu det Punkt i mit Forslag, som jeg anser for noget af det Bedste. Men det ærede Medlem synes ikke, at det er godt; han siger, at det vil vække Misforstaaelse. Jeg tror, at det ærede Medlem ganske misforstaar mit Forslag, navnlig fordi han sammenblandede denne Ansættelse med den aarlige Kapitelstartansættelse. De have imidlertid slet Intet med hinanden at gjøre; thi det er kun denne Afsløsning af Tiendekornet in natura ved en Pengeydelse, som skulde rette sig efter Herredskansættelsen. Dernæst nævnte det ærede Medlem ogsaa, at der er mange andre Ydelser, der betales efter Kapitelstartansættelse, navnlig Arveafste-Afgifter, og nogle Lønninger o. s. v. Ganske vist; men netop